

През туй време ще изварим сливите, че като надодат берачките, в една неделя — готово! Пък подир нека си ва-а-али, колкото ще!..

Сега, цяла седмица вече, небето беше чисто, високо, замъглено едва-едва, като от паяжина, както е винаги в ясните есенни дни.

След обяд Асен нахлузи голямата жетварска капела, стегна каруцата, метна се вътре и пое за Буковец. При портата поспря и се извърна:

— Моля ти се, наглеждай пилците... Да не ги изморим преди да се излюпят!..

Скоро колата се изряза върху билото на хълма и превали оттатък. По пътеката към долния край премина Ката с кошница, да събира опадалите ябълки. Лукан още преди обяд се бе спуснал по прекия път за града. Останах сам в затихналото имение. Младият овчарски пес Медун, с едно око синьо, като мънисто, другото кафяво, скачаше тромаво наоколо с весело ръмжене и хапеше някаква треска, за да чеше растящите си зъби.